

hvilket jeg for min Deel virkelig betragter som en Synd imod dem. Seg vil i Forbigaaende bemærke, at jeg er en Modstander af Underofficerskolerne og saaledes af den nærværende Artilleriskole, fordi saadanne Institutioner i en vis Forstand ere inhumane, idet de binde Folk for tidligt. Mit Budget maa, altsaa ikke forstaaes med arithmetisk Bogstavelighed, om jeg saa maa sige; det er kun omtrentligt, men det bør ikke væsentligt kunne overskrides. Seg har nemlig tænkt mig, at et Hensyn, som jeg ikke vil kunne gjøre gjældende, før vi have forhandlet Marineloven, nødvendigtviis maa tilfredsstilles, nemlig det, at Officererne i vort Landværn bogstaveligt talt blive satte paa lige Vilkaar med Officererne i vort Søværn, men jeg er ikke ganske vis paa, at det af mig udkastede Lønningforslag vil tilfredsstille denne Forbring, fordi jeg ikke nøiagtig har kunnet overbevise mig om Marinens Lønningvæsen, der, som saa meget andet, ikke er saa ganske klart; i alt Fald har jeg ikke haft Tid og Leilighed til nøiagtig at undersøge det. Dersom mit Forslag vinder Anklang — hvad jeg trods de gode Forhaabninger, den høitærede Minister nys udtalte, paa ingen Maade kan ansee for haabøst — har jeg dernæst tænkt mig, at man maatte give Alderstillsæg til de Underofficerer, som man behøvt i Underofficersgraden, og som man ikke kunde tænke paa at lade rykke høiere op; men begge Dele ville dog ikke medføre væsentlige Forandringer i mit Budget. Dette bemærker jeg kun, fordi det forekommer mig, at man med en vis Ubarmhertighed synes at ville tage fat, hvor man kan opdage en svag Side hos mig. — Jeg sagde før, at, skal denne Sag — og det gjælder om alle store Sager, men især hertillands — gennemføres paa en god og frugtbringende Maade, maa den komme tilstede for Folket og ved Folket. Jeg troer ikke, den Krigsminister lever — og det er altsaa ikke noget Angreb paa den nuværende høitærede Krigsminister —, der med Hæren paa den ene Side, høitstaaende Folk paa den anden Side og Repræsentationen foran sig uden Videre kan komme med et Forslag, som virkelig egner sig til, at Folket skal gjøre det til sit; men jo mere jeg troer dette, desto mere har det gjort mig ondt, at den høitærede Minister

ikke har givet mig det allerbitteste Svar paa, hvad jeg allerede tilbød mig at antyde, da jeg første Gang havde Ordet i denne Sag. Jeg havde nemlig haabet, at den høitærede Minister i Sagens Interesse og af Hensyn til det Vanskelige for Repræsentationen i at danne sig en klar og bestemt Forestilling om, hvad det er for en Opgave, der foreligger os, havde givet en Fremstilling af, hvorledes han tænkte sig det muligt at bringe et kraftigt Forsvar for Landet tilstede efter de Eventualiteter, der foresvæbe og maae foresvæbe os Alle. I Commissionen fik vi, som jeg allerede har bemærket, Noget, som sigtede dertil, takket være den Formand, vi der havde; han vidste at benytte de sagtyndige Mænds Nærværrelse saaledes, at vi gennem flere Dages overmaade lærerige Udtalelser og Forhandlinger fik en Klarhed over det Krav, der stilles, og de Midler, som maae ydes til at møde dette Krav, Noget, som idetmindste jeg ellers ikke vilde have formaaet at tilegne mig. Jeg kunde for min Person maastee til en vis Grad slaae mig til Ro med, at jeg kunde hjælpe mig uden Ministerens Veilejning; men jeg holder mig overbevist om, at dette ikke kan gjælde mange af det ærede Things Medlemmer, idet nemlig de fleste ikke som jeg have haft den Leilighed, jeg nys berørte, til at sætte sig ind i Sagen. Jeg tillader mig at troe, at, dersom vi kunde faae den høitærede Minister til at udtale sig nogenlunde aabent og fuldstændigt, vilde han f. Ex. gjøre os opmærksom paa, at Danmark i een Forstand ligger i Kjøbenhavn, og at en af de store Opgaver, som ikke maae tabes af Sigte ved Ordningen, vil være at fiktre Kjøbenhavn ikke blot imod Insult, men imod virkelig Veflydning fra Søfiden, hvor vore Forter ikke synes at være anlagte saaledes, som man kunde have ønsket det. Han, der, og det med Rette, opgiver de saakaldte Fæstningsværker, vilde, ved at omtale dette, nødvendigtviis komme ind paa at berøre, at vor Søværn maatte indrettes med specielt Hensyn dertil. Jeg haaber, han vil komme til, hvad der har Autoritet for sig, som vel kunne maales sig med vore, nemlig til Monitorstyret, og navnlig til det nyeste System, Haandkraftmonitorstyret, hvorhos jeg haaber, at han vil fortælle de ærede Herrer,